

Reclamantul susține încălcarea de către Consiliu a unor cerințe procedurale esențiale și faptul că acesta a săvârșit un abuz de putere prin adoptarea regulamentului contestat, fără a ține seama în mod corespunzător de procedurile de fundamentare realizate de Comisie.

După cum susține reclamantul, Comisia i) nu a examinat în mod corespunzător poziția petenților și/sau nu a stabilit în mod corespunzător poziția acestora, ii) a considerat ca fiind irelevante informațiile și/sau nu a ținut seama de informațiile disponibile, iii) nu a apreciat în mod corespunzător vătămarea industriei comunitare relevante, iv) nu a stabilit existența unui interes comunitar în ceea ce privește impunerea taxelor asupra importurilor și v) a încălcat dreptul la apărare al reclamantului.

Reclamantul a pretins că acestea reprezintă un abuz de putere.

(¹) JO 2006, L 270, p. 4.

Acțiune introdusă la data de 4 decembrie 2006 — Calebus/Comisie

(Cauza T-366/06)

(2007/C 20/43)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Calebus S.A (Almería, Spania) (reprezentantă de: R. Bocanegra Sierra, abogado)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

— Declararea ca nulă, anularea sau revocarea și lăsarea fără efect a Deciziei 2006/613/CE a Comisiei din 19 iulie 2006, publicată în JO L 259 din 21 septembrie 2006, prin care se aprobă lista siturilor de importanță comunitară din regiunea biogeografică mediteraneană, în ceea ce privește includerea în SIC „ES61110006 Ramblas de Gergal, Tabernas și Sur de Sierra Alhambilla”, inclus în lista menționată, a proprietății „Las Cuerdas”, și obligarea Comisiei să modifice delimitarea acestui SIC astfel încât să nu cuprindă proprietatea menționată.

Motivele și principalele argumente

În sprijinul cererii sale, reclamanta susține că decizia contestată este:

- contrară Directivei 92/43/CE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică (¹), în măsura în care include în SIC ES 6110006 unele terenuri din proprietatea sa care nu îndeplinesc condițiile de mediu necesare și
- arbitrară, deoarece nu au fost incluse, în aceeași zonă, terenuri care îndeplineau acele condiții ce obligau să li se dea calificarea de SIC.

(¹) JO L 206, 22.7.1992, p. 7.

Acțiune introdusă la data de 4 decembrie 2006 — Kuwait Petroleum Corp. și alții/Comisie

(Cauza T-370/06)

(2007/C 20/44)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamanți: Kuwait Petroleum Corp (Shuwaikh, Kuwait), Kuwait Petroleum International Ltd (Woking, Marea Britanie), și Kuwait Petroleum (Țările de Jos) BV (Rotterdam, Țările de Jos) (reprezențați de: D. W. Hull, Dr. G. M. Berrisch, lawyers)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamanților

- anularea Deciziei C(2006)4090 a Comisiei din 13 septembrie 2006 în măsura în care este aplicabilă reclamanților; în subsidiar
- reducerea cuantumului amenzii aplicate;
- în oricare dintre cazuri, obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Printr-o decizie adoptată la 13 septembrie 2006 („decizia contestată”), Comisia a aplicat reclamanților Kuwait Petroleum Corp. („KPC”), Kuwait Petroleum International Ltd („KPI”) și Kuwait Petroleum (Țările de Jos) BV („KPN”) o amendă de 16 632 milioane euro, în solidar, pentru încălcarea articolului 81 CE prin fixarea prețurilor pe piața olandeză a bitumului. Fiecare dintre reclamanți solicită prin prezenta anularea deciziei contestate sau, în subsidiar, o reducere a amenzii pentru următoarele motive:

În cadrul primului motiv, reclamantul susține că Comisia a comis o eroare evidentă de drept și de fapt pentru că a aplicat un criteriu juridic greșit susținând că KPC și KPI sunt responsabile pentru actele lui KPN și pentru că nu a oferit dovezi adecvate potrivit criteriului juridic corect. Mai precis, se susține că, în decizia contestată, Comisia a concluzionat că atât KPC cât și KPI sunt responsabile pentru implicarea directorilor KPN în cartelul olandez al bitumului, pe motiv că KPN este o filială deținută în totalitate de către KPC și că atât KPC, cât și KPI exercită întinse puteri de supraveghere asupra KPN. Reclamantul susține că o societate-mamă nu poate fi ținută responsabilă doar pe baza structurii acționariatului și a unei puteri de supraveghere întinse și că Comisia trebuie să stabilească faptul că societatea-mamă a exercitat un control suficient asupra conduitei filialei pe piața afectată de încălcare astfel încât să se poată presupune în mod rezonabil că filiala nu a acționat în mod autonom în privința încălcării.

Reclamantul susține în continuare, în cadrul cel de-al doilea motiv, că decizia contestată ar trebui să fie anulată sau, cu titlu subsidiar, amenda să fie redusă, întrucât Comisia ar fi greșit în drept amendând reclamantul contrar Comunicării privind politica de clemență din 2002⁽¹⁾, care prevede că, atunci când un solicitant al politicii de clemență oferă dovezi privind fapte care erau anterior nedovedite și acele fapte au o influență directă asupra gravității sau duratei cartelului, Comisia nu poate să folosească aceste fapte împotriva solicitantului politicii de clemență.

În sfârșit, în cadrul celui de al treilea motiv, reclamantul susține că Comisia a făcut o greșală evidentă de evaluare în stabilirea procentului de reducere a amenzii ca urmare a Comunicării privind politica de clemență din 2002 și susține în mod consecvență că amenda ar trebui redusă cu un maximum de 50 %.

(¹) Comunicarea Comisiei privind imunitatea la aplicarea amenzilor și reducerea amenzilor în cazurile de cartel, JO 2002, C 45, p. 3.

Acțiune introdusă la data de 14 decembrie 2006 — IMI și alții/Comisie

(Cauza T-378/06)

(2007/C 20/45)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: IMI plc (Birmingham, Marea Britanie), IMI Kynoch Ltd (Birmingham, Marea Britanie), Yorkshire Fittings Limited (Leeds, Marea Britanie), VSH Itália Srl (Bregnao, Italia), Aquatis

SAS (La Chapelle St. Mesmin, Franța), și Simplex Armaturen + Fittings GmbH & Co. KG (Ravensburg, Germania) (reprezentanți: M Struys și D. Arts, lawyers)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantelor

- anularea articolelor 2(b)1 și 2(b) din Decizia Comisiei din 20 septembrie 2006, modificată prin Decizia Comisiei din 29 septembrie 2006 privind o procedură de aplicare a articolului 81 din Tratatul CE și a articolului 53 din Acordul privind Spațiul Economic European (Cauza COMP/F-1/38.121 — Racorduri — C(2006) 4180 final);
- în subsidiar, reducerea amenzilor impuse reclamantelor, precum și
- obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamantele solicită anularea parțială a Deciziei C(2006) 4180 final a Comisiei din 20 septembrie 2006 în Cauza COMP/F-1/38.121 — Racorduri, prin care Comisia a constatat că reclamantele, împreună cu alte întreprinderi, au încălcat articolul 81 CE și articolul 53 din Acordul privind Spațiul Economic European, prin stabilirea unor prețuri, prin înțelegeri asupra unor liste de prețuri, asupra unor reduceri de prețuri și a unor rabaturi, prin înțelegeri asupra unor mecanisme de implementare a creșterilor de prețuri, prin alocarea piețelor naționale și a clientelei, precum și prin schimbul altor informații de natură comercială.

În sprijinul cererii lor, reclamantele susțin că principiul proporționalității și cel al nediscriminării nu au fost respectate de către Comisie, prin faptul că amenda impusă reclamantelor prin decizia atacată este excesivă în ceea ce privește dimensiunea acestora, precum și dimensiunea pieței relevante, raportate la abordarea de până acum a acestei probleme de către Comisie în deciziile anterioare. Comisia a făcut o eroare vădită de apreciere prin includerea vânzărilor de racorduri în sfera pieței relevante, în scopul evaluării gravității încălcării.

În continuare, reclamantele susțin că s-a produs o eroare vădită de apreciere de către Comisie, prin faptul că aceasta a considerat că reclamantele nu au făcut proba legăturii dintre Regatul Unit și acordurile paneuropene. Comisia a prezentat o argumentare inadecvată în această privință. În plus, prin refuzul de a acorda reclamantelor o reducere a amenzilor pentru cooperarea lor în afara Comunicării Comisiei privind politica de clemență⁽¹⁾, pentru probarea legăturii dintre Regatul Unit și cartelul paneuropean, în timp ce o reducere a amenzii a fost acordată firmei FRA.BO pe aceeași fundamentare, pentru că a adus probe privind continuarea cooperării după inspecție, Comisia a încălcat principiul egalității de tratament.